

सस्ताङ्गो भृशमतिस्वार्थते च यो वै
तं नृयाङ्घ्रिगय श्रीतपूतनार्थम् ॥
स्नानाङ्गः सरधिरपाणिपादवक्त्रो
वङ्गाश्री कलुषशिरावृत्तौदरो यः ।
स त्रयः शिशुरथ रक्तमखिकार्कः
सोद्भ्रगो भवति च मृच्चतुल्यगन्धिः ॥
यः फेनं वमति दिनन्वते च मध्ये
सोद्भ्रगो विहसति वोद्भ्रमीचमाणः ।
कूचेच प्रतमथो वसासगन्धि-
निर्वसो भवति स नैगमेयजुष्टः ॥”

अथ सामान्यहज्जुटानां चिकित्सामाह ।
सहामुखतिकोदीच्यकाथस्नानं ग्रहापहम् ।
सहा माघपर्णी ।
“सप्तच्छदामयनिशाचन्द्रेष्वानुलेपयेत् ।
सर्पत्वक् लघुनं मृत्वा सर्षपाश्चिप्लवाः ॥
विडालविडालालोममेघशङ्खी वचा मधु ।
धूपः शिशोन्वर्द्रोऽयमशेषग्रहनाशनः ॥
बालशान्तीकर्मणि कार्याणि ग्रहशान्तये ।
वचा कुष्ठं तथा ब्राह्मी सिद्धार्थकमथापि च ॥
साहिवा सैन्धवश्चैव पिप्पली घृतमष्टमम् ।
सिद्धं घृतमिदं मेथुं पिबेत् प्रातर्दिने दिने ॥
दृष्ट्वातिः क्षिप्रमेघा कुमारो बुद्धिमान् भवेत् ।
न पिशाचा न रक्षांसि न भूता न च मातरः ॥
न भवन्ति कुमाराणां पिबतामष्टमङ्गलम् ॥”
अष्टमङ्गलं घृतम् ॥
अथ विशिष्टहज्जुटानां चिकित्सामाह ।
“सोमवल्लीमिन्द्रवृचं वन्द्याकं विषजं शमीम् ।
वृगादव्याच मूलानि ग्रथितानि विधारयेत् ॥”
तत्र स्कन्दग्रहजुष्टस्य चिकित्सामाह ।
“स्कन्दग्रहोपहृष्टस्य कुमारस्य प्रशस्यते ।
वातप्रदुमपत्त्राणां क्रायेण परिषेचनम् ॥
देवदारुणि राक्षसां मधुरैश्च गन्धैश्च च ।
सिद्धं सर्पिश्च सचौरं पातुमस्य प्रदापयेत् ॥
सर्षपाः सर्पनिम्बोको वचा काकादनी घृतम् ।
उष्ट्राजाविगवाश्चापि रोमास्युहूपनं भवेत् ॥”
काकादनी श्वेतगुग्गुला ।
सोमवल्लीमिन्द्रवृचं वृन्ताकं विषजं शमीम् ।
वृगादव्याच मूलानि ग्रथितानि विधारयेत् ॥”
सोमवल्ली सोमलता । इन्द्रवृचं कज्जुभम् ।
वृगादनी इन्द्रवारुणी ।

रक्तानि माख्यानानि तथा पताकां
रक्तांश्च गन्धा विविधांश्च भक्ष्यान् ।
घृतश्च देवाय बलिं निवेद्य
सकुकुटं स्कन्दग्रहे निधाय ॥
स्नानं चिरात्तं निशि चत्वरैश्च
कुम्भान् परं शालियवेनिवेद्य ।
गायत्रियुक्ताभिरथाङ्गिरभिं
प्रञ्चालयेदाहुतिभिश्च धीमान् ॥

रक्षातप्तः प्रवक्ष्यामि बालानां षोपनाशिनोम् ।
अहन्वहनि कर्मथा याभिरङ्गिरतन्त्रितैः ॥
तुपसां नजसाश्चैव यशसां वयसां तथा ।
निधानं योऽग्रयो देवः स ते स्कन्दः प्रसीदतु ॥

ग्रहसेनापतिर्देवो देवसेनापतिर्विभुः ।
देवसेनारिपुहरः पातु त्वां भगवान् गुहः ॥
देवदेवस्य महतः पावकस्य च यः सुतः ।
गङ्गोमात्रकित्तानाश्च स ते शर्म प्रयच्छतु ॥
रक्तमाख्याम्बरधरो रक्तचन्दनभूषितः ।
रक्तदिव्यपुद्गवः पातु त्वां क्रौञ्चरुदनः ॥”
अथ स्कन्दापस्मारग्रहजुष्टस्य चिकित्सामाह ।
“विश्वः शिरीषो गोलोमी सुरसादिश्च यो
गणः ।
परिवेकः प्रयोक्तव्यः स्कन्दापस्मारशान्तये ॥”
गोलोमी श्वेता दूर्वा । सुरसादिगणो यथा,—
“सुरसा श्वेतसुरसा पाटा फञ्जी फणिज्भकः ।
सौगन्धिकं भूसृणको राजिका श्वेतवर्षरी ॥
कटफलं खरपुष्या च कासमर्द्धं शृङ्गकी ।
विडङ्गमथ निर्गुली कर्णिकार उदुम्बरः ॥
बला च काकमाची च तथा च विधमुष्टिका ।
कफक्रिमिहरः ख्यातः सुरसादिरयं गणः ॥”
सुरसा जङ्गलसी । श्वेतसुरसा श्वेततुलसी ।
फञ्जी भार्गी । फणिज्भकः मखकः । सौग-
न्दिकं कङ्कारम् । भूसृणकः सुगन्धलम् ।
खरपुष्या वर्वरी । कासमर्द्धः कसौरी । विध-
मुष्टिका वकाडिनि ॥ * ॥
“अष्टमञ्जविपकश्च तैलमभ्यङ्गने हितम् ॥”
मृत्राचकमाह ।
“गोजाविमर्दिषाश्वानां खरोदृकरिणान्तथा ।
मृत्राचकमिति ख्यातं सर्वश्रास्त्रेषु सम्मतम् ॥
श्वीरोदृचकायायेण काकोल्यादिगणेषु च ।
विपक्तयं घृतं पञ्चाहातयं पयसा सह ॥
काकोल्यादिगणेषु कल्कीकृतं तैलं पक्तयम् ।
काकोल्यादिगणो यथा,—
“काकोली श्वीरकाकोली जीवकवभकस्तथा ।
ऋद्धिदृष्टिस्तथा मेदा महामेदा गुडुचिका ॥
सुन्नपर्णी माघपर्णी पद्मकं वंशरोचना ।
शङ्खी प्रपौखरीकश्च जीवन्ती मधुयष्टिका ।
द्राक्षा चैति गणो नाम्ना काकोल्यादिरुदीरितः ।
स्तम्बदृष्टं ह्ययो वृष्यः पित्तरक्तानिलापहः ।
उत्सादनं वचा हिङ्गुयुक्तमत्र प्रकीर्तितम् ॥
शुभ्रलूकपुरीषाणि केश्या हस्तिनखो घृतम् ।
वृषभस्य च रोमाणि योष्यान्मुहूपने सदा ॥
अनन्तां कुकुटो विम्बो मर्कटीश्चापि धारयेत् ॥”
अनन्ता यवांसा इति लोके । कुकुटो श्राखली ।
“पक्वान्यामानि मांसानि प्रसन्नं रुधिरं पयः ।
सुन्नोदनं निवेद्याथ स्कन्दापस्मारिणे वटे ॥”
वटे वटतले बलिं निवेद्यैत्यन्वयः ।
तेन स्कन्दापस्मारिणा स्नानं कारयेदित्यन्वयः ।
“सतुष्ये कारयेच्च स्नानं तेन ततः पठेत् ।
स्कन्दापस्मारसंज्ञो यः स्कन्दस्य दयितः सखा ।
विशाखः स शिशोरस्य शिवायास्तु शुभाननः ॥”
अथ शकुनीग्रहजुष्टस्य चिकित्सामाह ।
“शकुनीग्रहजुष्टस्य कार्यं वैद्येन जानता ।
वैतसानकपित्यानां क्रायेण परिषेचनम् ॥
हीवेरमधुमोशीरसारिवोत्पलपद्मकेः ।

लोप्रपियङ्गुमञ्जिष्ठगैरिकैः प्रदिहेच्छिष्टम् ॥”
प्रदिचेत् जिम्बेत् । रूपसिद्धिरार्थत्वात् ।
“स्कन्दग्रहोक्ता धूपाश्च हिता अत्र भवन्ति हि ।
स्कन्दापस्मारशर्मनं घृतमत्रापि पूजितम् ॥
शतावरीं वृगेन्वारुनागदन्तीनिदिगिकाः ।
लक्षणां सहदेवाश्च वृहतीश्चापि धारयेत् ॥”
वृगेन्वारुः वङ्गी इन्द्रवारुणी । नागदन्ती नाम-
हुली इति लोके प्रसिद्धा ।
“तिलतण्डुलकं माख्यं हरितालं मनःशिलाम् ।
बलिरेशु निङ्गुलेषु निवेद्यो नियतात्मना ॥
निकटे च प्रयोक्तव्यं स्नानस्य यथाविधि ।
श्वेतशिरीषगन्धादङ्गुलगुग्गुलुसर्षपैः ॥
सिद्धमभ्यङ्गने तैलं धारयं पूज्यमेव तु ।
शकुनीग्रहशान्तये प्रदेहं कारयेद्विहितम् ॥
कुम्भाच्च विविधां पूजां शकुन्याः कुसुमैः शुभैः
निङ्गुम्बोक्तेन विधिना स्नपयेत्तं ततः पठेत् ॥
अनन्तीचचरा देवी सर्वालङ्कारभूषिता ।
अधोमुखी स्रष्टुतुष्टा शकुनी ते प्रसीदतु ॥
दुर्दुर्गना महाकाया पिशाची भैरवखरा ।
लम्बोदरी शङ्खकर्णी शकुनी ते प्रसीदतु ॥” * ॥
अथ रेवतीग्रहजुष्टस्य चिकित्सामाह ।
“अश्वगन्धाजङ्गुली च शारिवाथ पुनर्नवा ।
सहा विदारो ह्येतासां क्रायेण परिवेषनम् ॥
अनशङ्खी मेढ्राशङ्खी । सहा सेवतीपुष्यजातिः ।
तैलमभ्यङ्गने कार्यं कुष्ठे सर्जरसे तथा ।
पलङ्कवायां नलदे तथा गौरकदम्बके ॥
सर्जरसः रालः पलङ्कवा गुग्गुलुः । नलदं
लामञ्जकसुशीरवत्पीतकविः । गौरकदम्बकः
हारिद्रकः । हरदुया कदम्ब इति लोके ।
धवाश्वकर्णकज्जुभशृङ्गकीतिन्दुकैश्च च ।
काकोल्यादी गणेषु चापि सिद्धं सर्पिः पिबेच्छिष्टम् ॥
अश्वकर्मः श्राख इति लोके प्रसिद्धः ।
कुलत्याः श्राखचूर्णश्च प्रदेहः साखगन्धिकः ।
शुभ्रलूकपुरीषाणि यवान् यवफले घृतम् ॥
सन्ध्योरुभयोः कार्यमेतदुहूपनं शिशोः ॥
यवफलो वंश्राङ्कुरः ।
शुक्लाः सुभनयो लाजाः पयःश्राख्योदनं हृदि ।
बलिनिवेद्यो गोतीर्थे रेवत्ये प्रयतात्मना ॥
गोतीर्थे गोष्ठे ।
स्नानं घात्रीकुमाराभ्यां सङ्गमे कारयेद्विषयः ।
नानावस्त्रधरा देवी सचमाख्यलुलेपना ॥
चलत्कुञ्जलिनी श्यामा रेवती ते प्रसीदतु ।
उपासते यां सततं देव्यो विविधभूषणाः ॥
लम्बा करालाविनता तथैव बहुपुष्टिका ।
रेवती शुक्लनासा च तुभ्यं देवो प्रसीदतु ॥ * ॥
अथ पूतनाग्रहजुष्टस्य चिकित्सामाह ।
कपोतवक्त्रा श्योनाको वरुणः पारिभद्रकः ।
आस्फोता चैव योष्याः स्युष्मालानां परिषेचने ॥
कपोतवक्त्रा ब्राह्मी इति लोके । पारिभद्रो
निम्बः । आस्फोता अपराजिता ।
नवा प्रयस्या गोलोमी हरितालं मनःशिला ।
कुष्ठं सर्जरसश्चैव तैलार्थं कक्ल इत्येते ॥